Különleges kóruskoncert február 22-én Pécsett

(Tisztelgés **Tillai Aurél** zeneszerzői munkássága előtt)

A **Nemzeti Kulturális Alap** által támogatott ünnepi hangverseny a **„Cantata Hungarica”** sorozat szép eseményeként **Pécsett, a Ferencesek Templomában** jöhetett létre.

A házigazda **Szeráfi Kórus** kezdte a sort tiszteletadásként – **Nagy Ernő** vezényletével – a számtalan díjjal, elismeréssel rendelkező **Tillai Aurél** előtt.

A volt tanítvány most is a tőle megszokott igényességgel szólaltatta meg fiataljait, akik finoman árnyalt hangzással örvendeztették meg a jelentős számú hallgatóságot. A prágai Lukaš Zdenek „Kyrie” tétele (a „Missa brevis”-ből) és a palermói olasz barokk kiválósága, Alessandro Scarlatti „Exultate Deo” című darabja között meglepetésként hatott, hogy – a 23 énekes soraiból „kilépve” – az egyik kórustag, **Jáger László** irányításával oktett adta elő a spanyol reneszánsz sevillai mesterének, Francisco Guerrerónak „Ave Mariá”-ját.

Nagy Ernő szép, A-B-A formájú programja a hangverseny méltó „felütése” volt.

Következett a másik Tillai-tanítvány, a jelen sorok írójának köszöntője. A **Komlói Pedagógus Kórus** a hálát adni tudó-akaró egyén és közösség nevében szólaltatta meg a 105. zsoltárt. Szenczi Molnár Albert veretes szöveg-verse Tillai Aurél zenéjével igazi himnusszá teljesedett ki. Második darabként orosz nyelven hangzott fel Rachmanyinov „Ave Mariá”-ja, alkalmat adva az áhítatos csend és a szív mélyéből feltörő szenvedély találkozására.

A Komlói Pedagógus Kórus a sok szenvedés utáni vigasztalással, a Felix Mendelssohn-Bartholdy által megkomponált 43. zsoltárral zárta rövid programját: „Bízzál Istenben, mert … hálát adok … az én szabadítómnak…”.

Ez az emlékezetesen szép zárás szinte az oltár előtti lépcsőkre szólította a nagyon várt főszereplőt, a **Budapesti Monteverdi Kórust**…

A **Kollár Éva** által vezényelt „Pater noster” (Heinrich Schütz), az Úr imája, igazi folytatásként hatott! Claudio Monteverdi „Christe adoramus te” című művének hajlékony vonalvezetése lenyűgöző volt, ahogyan az argentin Ariel Ramirez „El nacimientó” – ja is – **Horváth Csaba** szólójával és az intelligens kórus-kísérettel. A külföldi szerzők alkotásaiból összeállított részt a **György Norbert** közreműködésével (zongora) megvalósított, gyönyörűen megformált Gabriel Fauré-darab, a „Cantique de Jean Racine” zárta.

A mai magyar mesterek remekeinek nyitásaként Orbán György „In convertendo” (a bibliai 126. zsoltár alcíme: „A fogságból megszabadultak hálája és reménye”) és Kocsár Miklós „Hegyet hágék” – Erdélyi Zsuzsanna gyűjtéséből válogatott – népi imádsága szerepelt. Mindkét alkotást **Leschák Sándor** vezényelte ihletetten, érzelmektől áthatva. Tetszett a művészet előtti alázata; rokonszenves volt a kórusnak kifejezett „néma” köszönete. Úgy tűnik, Kollár Éva tanítványának volt kitől tanulnia…

Néhány pillanat múlva megszólalt a nem kis feladatot jelentő „Kyrie” és az „Agnus Dei” (Gyöngyösi Leventétől), illetve a csodálatos letisztultságot tükröző „Ima alkonyi harangszóra” (Szőnyi Erzsébettől) – Kollár Éva irányításával.

A Budapesti Monteverdi Kórus gazdag műsorának zárása jelentette az „igazi” tisztelgést **Tillai Aurél zeneszerzői munkássága előtt:** a Mester – utóbbi években komponált – három mű-remeke szinte klasszikusnak mondható; mindegyik más és más lelkületet, hangulati „töltést” árasztó.

Az Aquinói Szent Tamás szövegére épülő „Lauda Sion” (2009), az utolsó ítélet napját megfestő „Dies irae” (2011) és a 98. zsoltár szövegére támaszkodó „Cantate Domino” (2013) különböző képeket, képsorokat idézett föl a hallgatókban. A szöveg akár a **három kórus és Tillai Aurél** találkozásának *mottója* is lehetett volna:

„Énekeljetek az Úrnak új éneket, mert csodadolgokat cselekedett.”

Igen, szépek voltak a régi – új énekek, és csodaszámba menő eseménynek számított a három kórus egymásra találása.

Megható pillanatoknak lehettünk tanúi, amikor a kölcsönös ajándékcsere után – a rendkívül tartalmas, testi-lelki feltöltődést is jelentő hangverseny méltó zárásaként – az összkart (Kodály Zoltán „Esti dal”-át) Tillai Aurél vezényelte.

Szabó Szabolcs